

проститѣ, като поеше съ млѣко онѣзи, които не можеха да се докоснатъ до по-твърда храна. Така той стана новъ апостолъ Павелъ за българина“.

Неоценими сж заслугитѣ на свети Климентъ за развитието на българската книжнина. Царуването на царъ Симеонъ се ознаменува като „Златенъ вѣкъ за българската книжнина“. Това развитие на българската книга се дължи най-много на Климента, Наума и помладитѣ тѣхни ученици. Столицата Преславъ и градътъ Охридъ, благодарение на Наума и Климента се издигатъ като главни срѣ-

Църквата Св. Климентъ въ Охридъ

дища на българската книжнина. Изъ тия два града сж излѣзли повечето отъ ония книжовни творби, които сж най-голѣмото богатство на старобългарската книжнина.

И последнитѣ си години свети Климентъ преминалъ въ упоритъ трудъ. На 27 юлий 916 година той починалъ въ дълбока старостъ.

Неговото дѣло е голѣмо, толкова голѣмо, че петвѣковното робство не можа да го заличи. Българскиятъ народъ не забрави никога своя учителъ и духовенъ пастиръ. Той билъ причисленъ къмъ българскитѣ светци. Но най-живъ споменъ останалъ за него тамъ, гдето той прекаралъ въ служба на своя народъ цѣли тридесетъ години. Народътъ дълго разказвалъ, разказва и до днесъ, за „Златния свети Климентъ“. А майки и бащи кръщаватъ и сега своитѣ чада иа името на светеца-просвѣтителъ и закрилникъ.

На негово име е кръстенъ и българскиятъ университетъ въ София, който носи името: „Свети Климентъ Охридски“.

Свѣтославъ Балкански